

Sygn. akt III CSK 163/06

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa M. K. i Z. K.

przeciwko Gminie K. i Towarzystwu Sportowemu "W." w K.

przy interwencji ubocznej M. A. i G. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 maja 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów błędnie nazwanej "kasacją"

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 grudnia 2005 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2005 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powodów [...] od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 grudnia 2005 r.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego powodowie wnieśli skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać szczegółowo wskazane elementy; braki w tym zakresie, mające charakter konstrukcyjny, nie podlegają naprawie na podstawie art. 130 k.p.c., w związku z czym skarga kasacyjna dotknięta takimi brakami podlega odrzuceniu *a limine* (por. np. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147, z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59, z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151, z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 15/05, niepubl. albo z dnia 26 października 2005 r., III CSK 23/05, niepubl.).

Skarga kasacyjna wniesiona przez powodów nie zawiera – wbrew wyraźnemu wymaganiu określonymu w art. 398⁴ § 1 pkt 2 – przytoczenia podstaw kasacyjnych. W tym zakresie Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że omawiane wymaganie jest spełnione tylko wtedy, gdy strona wskaże zarzuty naruszenia przepisów z zakresu prawa materialnego lub procesowego, określając, które przepisy – oznaczone numerem artykułu (paragrafu, ustępu) ustawy – zostały naruszone, na czym to naruszenie polegało oraz jaki mogło mieć wpływ na wynik sprawy (por. np. postanowienie z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97, OSNC 1997, nr 8, poz. 114). Tymczasem w skardze powodów sformułowano jedynie zarzut „naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię poprzez błędne przyjęcie, że powodom jako osobom najbliższym nie przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie”, bez odwołania się do konkretnych przepisów i wskazania na

czym domniemane „naruszenie prawa materialnego” polegało.

Poza tym skarga kasacyjna powodów nie zawiera także wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, co – w kontekście art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. – stanowi oczywisty brak konstrukcyjny (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Z tych względów skarga kasacyjna – jako niedopuszczalna – została odrzucona (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).